

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/204/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511207235
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Klepancová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2511207235.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Klepancovej a členiek senátu JUDr. Evy Barcajovej a JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. v právnej veci navrhovateľky: Q. D., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, zastúpená Centrom právnej pomoci, Bratislava, Nám. Slobody 12, P.O.Box 18, IČO: 30 798 841, adresa na doručovanie Centrom právnej pomoci, kancelária Hlohovec, Hlohovec, M.R.Štefánika 1, P.O. Box 115, proti odporcovi: N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k malol. deťom: I. D., nar. XX.XX.XXXX a Q. E. D., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u navrhovateľky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 12C/113/2011-84 zo dňa 20. februára 2012 v časti určenia výživného na maloleté deti takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výšky výživného na mal. I. a mal. Q. E. potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd nariaďuje súdu prvého stupňa opravu napadnutého rozsudku v úvodnej časti rozhodnutia doplnením zástupcu navrhovateľky.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozviedol manželstvo navrhovateľky a odporcu a schválil rodičovskú dohodu v časti zverenia maloletých detí a úpravy styku. Súd prvého stupňa zároveň uložil otcovi povinnosť platiť výživné na mal. I. vo výške 90 eur mesačne a na mal. Q. E. vo výške 80 eur mesačne. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľka a odporca nežijú v spoločnej domácnosti od 08.08.2009, odkedy sa odporca zo spoločnej domácnosti odsťahoval a v súčasnosti žije s priateľkou v N.. O deti nejaví záujem, stretáva sa s nimi minimálne a výživné platí v minimálnej výške. V priebehu konania účastníci uzavreli dohodu v časti zverenia detí do osobnej starostlivosti matky a v časti styku odporcu s maloletými deťmi. Keďže odporca nesúhlasil s výškou výživného, ktorú matka požadovala, súd prvého stupňa vychádzal z majetkových pomerov rodičov. Súd prvého stupňa zistil, že matkin príjem predstavuje rodičovský príspevok vo výške 190,10 eur mesačne a prídavky na deti vo výške 44,02 eur mesačne. Matka sa osobne celodenne stará o maloletých a znáša všetky výdavky spojené aj s ich zdravotným postihnutím - alergiou, výdavky na návštevu materskej školy a všetky ostatné náklady. Otec maloletých je nezamestnaný, nie je však evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Súdu prvého stupňa nepreukázal, že by si prácu aktívne hľadal. Uviedol, že do novembra 2011 si privyrábal brigádnicke na stavbách v Bratislave, kde zarobil mesačne okolo 500 eur. Následne si privyrábal pri vykládkach, približne 30 eur denne. Nemá iné vyživovacie povinnosti, nespláca žiadne ďalšie výdavky. Žije s priateľkou, ktorá prispieva aj na jeho životné náklady. Odporca

uviedol, že na deti platí výživné vo výške 51 eur mesačne. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že otec maloletých detí nepreukázal existenciu závažných objektívnych dôvodov, ktoré by mu bránili plniť si vyživovaciu povinnosť k nezaopatreným deťom. Nie je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. V minulosti pracoval v zahraničí a v súčasnosti si privyrába nepravidelne brigádnicke. Keďže otcovi nebráni v možnosti zamestnať sa žiaden objektívny dôvod a má možnosť zamestnať sa u viacerých zamestnávateľov, aj ako nekvalifikovaný pracovník tak, aby mohol splniť svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom, zaviazal ho na výživné k mal. I. vo výške 90 eur mesačne a k mal. Q. E. v sume 80 eur mesačne, ktoré súd prvého stupňa považoval za primerané odôvodneným potrebám maloletých detí, ako aj možnostiam a schopnostiam otca.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa v časti určeného výživného včas podal odvolanie odporca. Uviedol, že súd prvého stupňa rozhodol vo veci nesprávne s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a), c) a f) O.s.p., súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom v konaní došlo k ďalším vadám. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že ho zaviazže platiť výživné na mal. Q. E. vo výške 50 eur mesačne a na mal. I. vo výške 50 eur mesačne. Poukázal na skutočnosť, že je nezamestnaný a má len občasný príjem. Súd prvého stupňa vychádzal zo situácie v minulosti, keď istý čas zarábala určité priemerné sumy, ktoré však taktiež nezodpovedajú určenej výške výživného. Vyživovacia povinnosť určená súdom prvého stupňa presahuje jeho možnosti.

K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka. Súd prvého stupňa sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami, zistil skutkový stav dostatočne a vec právne správne posúdil. Odvolanie v časti výživného považuje za nedôvodné. Odporca v odvolaní uvádza, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, pričom však túto námietku nijako bližšie nešpecifikuje. Navrhovateľka poukázala na to, že odporca bol riadne predvolaný, pojednávajú sa zúčastnil, bol vypočutý a mal možnosť navrhnuť dôkazy. V tejto súvislosti je jeho námietka, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, bezdôvodná, keďže žiadne dôkazy v konaní nenavrhol. Určené výživné navrhovateľka považuje za primerané vzhľadom na potreby maloletých detí a pomery rodičov. Otec maloletých detí je schopný dosahovať taký príjem, aby mohol určené výživné platiť. Obe deti navštevujú materskú školu, majú pravidelné mesačné náklady na zdravotnú starostlivosť a na týchto sa okrem matky musí podieľať aj otec. Navrhovateľka navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa výživného potvrdil ako vecne správny.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - podal ho včas účastník konania (§ 201, 204 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 O.s.p.), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, keďže vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti a v podrobnostiach naň poukazuje.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 1,2,3,4 a 5 zákona o rodine).

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti povinného. Na schopnosti a možnosti povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 zákona o rodine).

Určené výživné nesmie privodiť povinnému stav núdze v takej miere, že ohrozí jeho základné ľudské práva, t.j. znemožní mu zabezpečiť si bývanie a nevyhnutné potreby súvisiace s prežitím. Odporca svoje majetkové pomery počas celého konania bližšie nešpecifikoval, nenavrhol vykonanie dôkazov osvedčujúci stav jeho materiálnej núdze, ani neosvedčil, že jeho zdravotný stav mu nedovoľuje zabezpečiť si zamestnanie, ktoré by mu umožňovalo prispievať na maloletých v určenej výške. V odvolaní uvádzané nesprávne právne posúdenie veci či odňatie práva konať pred súdom, ktoré mu mal súd prvého stupňa svojím postupom v konaní privodiť, nijako bližšie nekonkretizoval a jediné jeho tvrdenie spočívalo v tom, že určená vyživovacia povinnosť presahuje jeho pomery (bez ich bližšej špecifikácie).

Súd prvého stupňa správne vyhodnotil zárobokové možnosti odporcu, na základe čoho dospel k správne záveru o výške výživného na maloleté deti. Pokiaľ nie je možné zistiť aktuálne pomery súd prvého stupňa správne použil ako východiskové zárobokové možnosti odporcu v predchádzajúcom období a určil výživné vo výške zodpovedajúcej týmto možnostiam odporcu.

Odvolací súd plne sa stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa ho v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a s poukazom na ods. 2 citovaného ustanovenia svoje rozhodnutie podrobnejšie neodôvodňuje s konštatovaním správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustan. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojitosti s ust. § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku.

Odvolací súd podľa s ust. § 222 ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 164 O.s.p. nariadil súdu prvého stupňa opravu napadnutého rozhodnutia, keďže v úvodnej časti nie je uvedený zástupca navrhovateľky. V zmysle ustan. § 157 ods. 1 O.s.p. úvodná časť rozsudku musí okrem iných údajov obsahovať presné označenie zástupcov účastníkov.

Poučenie:

Toto rozhodnutie nemožno napadnúť odvolaním.